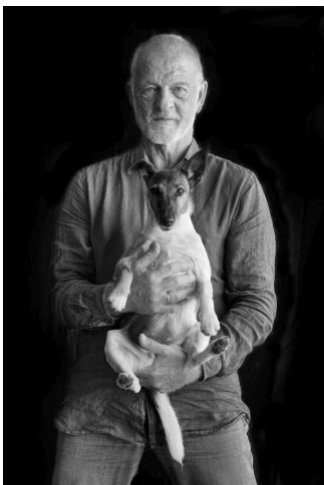

RomanReuzen – schrijvers, inspiratie en leesplezier

04-11-2025 11:00

Hoe krijg je jongeren weer aan het lezen? Volgens journalist Frènk van der Linden en fotograaf Fjodor Buis begint het met nieuwsgierigheid – met schrijvers die vertellen over het ene boek dat hen inspireerde of hun leven veranderde. Hun project [RomanReuzen](#) laat zien hoe groot de invloed van een verhaal kan zijn. Met podcasts, schrijversbezoeken, een tentoonstelling en zelfs een postzegelserie wil RomanReuzen de liefde voor literatuur nieuw leven inblazen.

“Het beste boek ooit,” zegt Gerbrand Bakker in de podcast RomanReuzen over de romancyclus Het Bureau van J.J. Voskuil. Hij las de 5500 pagina’s maar liefst vier keer – en een vijfde of zesde keer zou zomaar kunnen. Hij houdt van de frisse stijl, het aanmodderen, de humor. Het Bureau inspireerde hem tot het schrijven van zijn eigen roman Boven is het stil.

Gerbrand Bakker is één van de 52 schrijvers die Frènk van der Linden sprak voor RomanReuzen, een groots

project dat literatuur op een nieuwe manier onder de aandacht brengt.

Auteursportretten

Het idee kwam van fotograaf Fjodor Buis, die al meer dan tien jaar auteursportretten maakt voor uitgeverij Atlas Contact. "Het leek mij mooi om een boek te maken met foto's van auteurs die literair Nederland vertegenwoordigen," vertelt hij. "Eerder deed ik iets soortgelijks in *Dienaren van de Kroon*, waarin ik (oud-)ministers vastlegde met hun eigen teksten erbij. Dit keer vroeg ik mijn bovenbuurman Frènk van der Linden of hij de interviews wilde doen. Leuk idee, zei hij, maar hoeveel had ik in gedachten? Zo'n vijftig, zei ik. Toen keek hij wel even moeilijk – er zit veel tijd in het inlezen en voorbereiden. Toch belde hij een paar dagen later: hij zag het wel zitten, mits we er een podcast van zouden maken. Diezelfde gesprekken konden we dan bundelen in een boek."

Zo ontstond in april 2025 het project RomanReuzen, dat gefinancierd werd door het Letterenfonds en SNP. "Met dat geld kunnen we schrijvers deels vergoeden vanuit RomanReuzen, wat het ook voor hen aantrekkelijk maakt," verklaart Buis.

RomanReuzen omvat een podcast, een boek, een schrijverstournee, een foto-expositie en een speciaal postzegelvel van PostNL ontworpen door Lex Reitsma. De zegels tonen portretten van Nederlandse schrijvers, gemaakt door Fjodor Buis. De 52 auteursportretten waren ook te zien in Museum Hilversum, binnen en buiten

en tijdens het Literaire Festival Haarlem in de Vishal dat van der Linden en Buis zijn begonnen.

Gericht op jongeren

De verhalenreeks richt zich met name op jongeren. Schrijvers vertellen over het boek dat hen in hun jonge jaren inspireerde, en hoe dat – bewust of onbewust – zijn weg vond in hun latere werk. “Dat werkt goed,” zegt Buis, “omdat de auteurs tot inzichten komen die ze soms zelf al vergeten waren.”

Zo vertelt Hannah Bervoets over *Bright Lights, Big City*, dat ze in de jaren negentig las en dat haar compleet wegbliedde door de ritmische, stadse schrijfstijl. Ze noemt het haar ‘dweepboek’ – een ode aan de popcultuur en het bruisende leven in New York, waar ze later als uitwisselingsstudent ging wonen. Die periode wakkerde haar liefde aan voor tijdschriften als *Elle* en de wereld van de media. In haar debuutroman klinkt de structuur van *Bright Lights, Big City* door, en ook in haar Boekenweekgeschenk *Wat wij zagen* is de snelle, ritmische stijl terug te vinden. De hoofdpersoon werkt – niet toevallig – als contentmoderator in New York.

Naar school

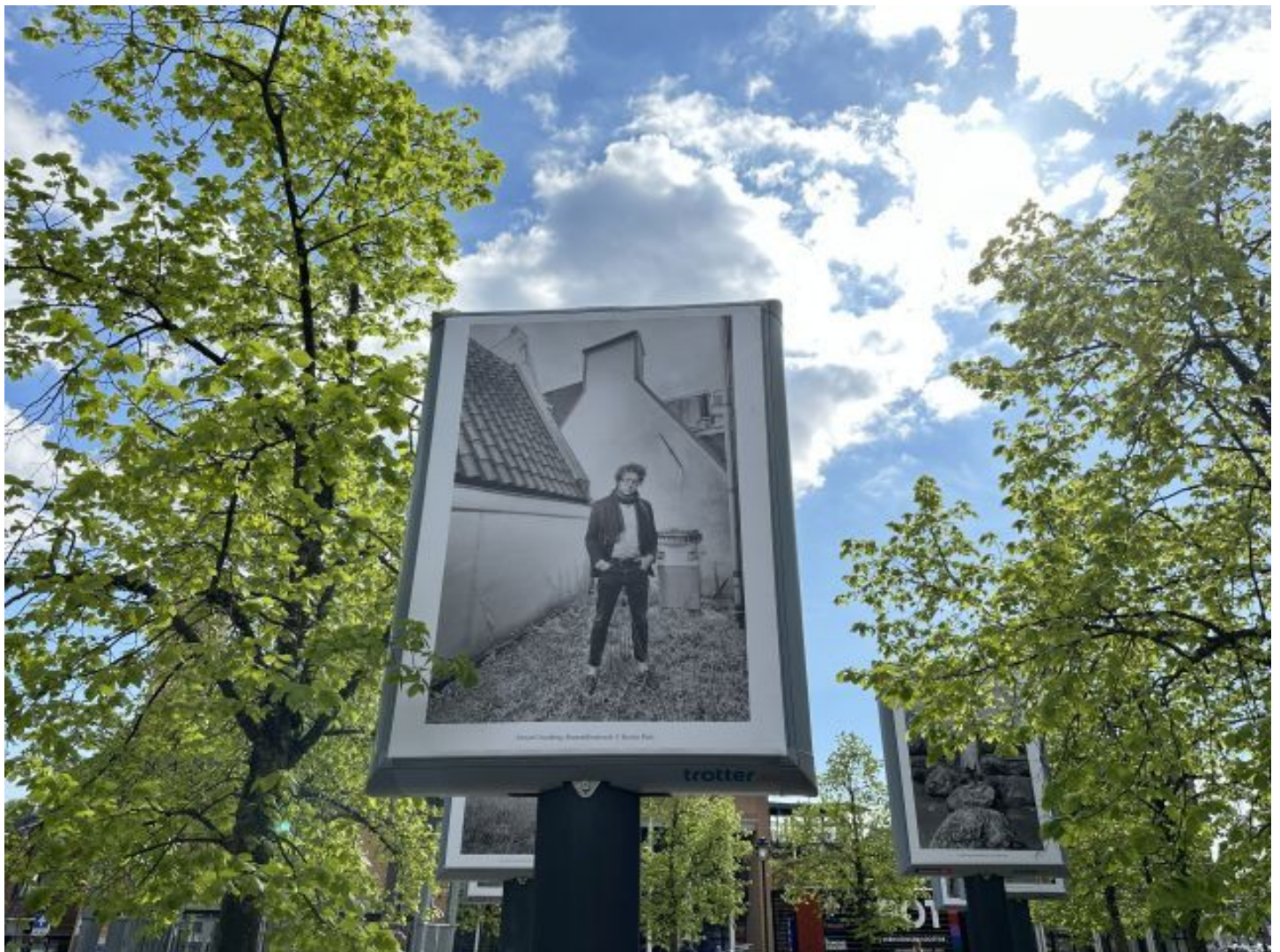
Met *RomanReuzen* willen Buis en Van der Linden bijdragen aan de strijd tegen ontlezing en de leeshonger van jongeren aanwakkeren. Aan de podcast en het boek zijn schrijversbezoeken aan scholen en bibliotheken gekoppeld.

“Vaak wordt een schrijver door de docent uitgekozen,” zegt Buis. “Dan mag een leerling na afloop een vraag stellen, en dan hoop je maar dat er één of twee vingers omhooggaan. Wij draaien het om: de leerlingen mogen zelf aangeven welke schrijver ze graag willen interviewen. Dat slaat enorm aan.”

Frènk van der Linden interviewde in totaal 52 schrijvers. “We merken dat bepaalde auteurs populair zijn onder jongeren – Philip Huff, Alex Boogers, Hannah Bervoets, Murat Isik, Mohammed Benzakour,” vertelt Buis.

Goede voorbereiding

Tijdens het bezoek wordt de schrijver twee keer een uur geïnterviewd door een klas die zich grondig heeft voorbereid: ze luisteren vooraf de podcast, lezen het boek en krijgen een kant-en-klaar lespakket. Journalist Van der Linden begeleidt de gesprekken. “Er zijn nu dertig van de vijftig bezoeken ingepland,” zegt Buis. “De rest volgt snel, want de belangstelling is groot. Tijdens de Boekenweek komt er ook nog een kleine expositie van de foto’s in Maastricht en Middelburg. Scholen uit het hele land doen mee.”

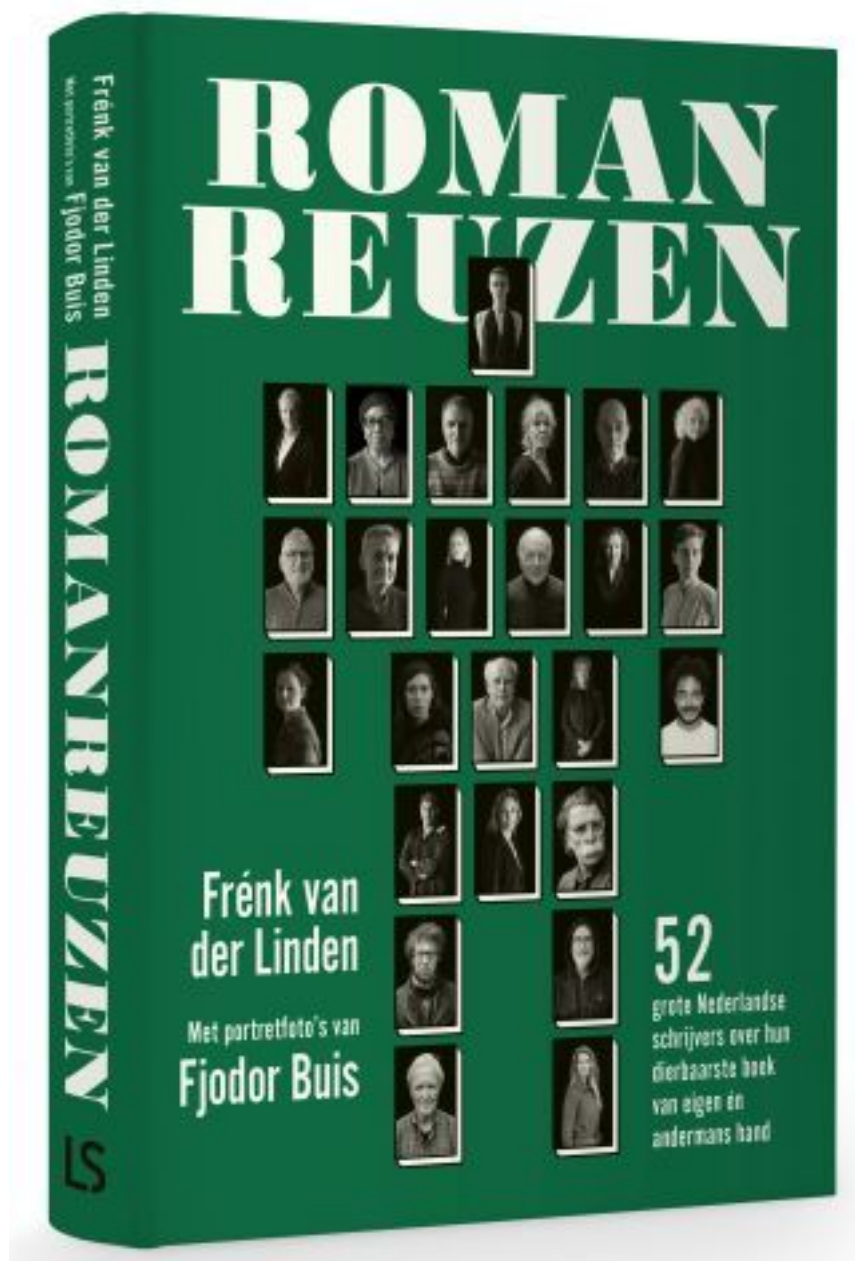

Buis legt tien van de schoolbezoeken fotografisch vast voor de promotie van het project. “Ik merk dat leerlingen goed voorbereid zijn,” zegt hij. “Docenten zijn bevlogen en zetten hen echt aan het werk. Na een gesprek met Hannah Bervoets kregen de leerlingen er zelfs een mondeling over. Ze gebruiken het bezoek dus actief in hun lesprogramma.”

De vragen van jongeren blijken vaak verrassend. “Ik herinner me een bezoek van Bart Chabot aan een school in Den Haag,” vertelt Buis. “Hij sprak over de moeilijke relatie met zijn inmiddels overleden vader, die hij 25 jaar niet had gezien. Toen vroeg een leerling: wat zou u tegen hem zeggen als hij nu ineens binnenkwam? Chabot

viel even stil. 'Ik weet het eigenlijk niet,' zei hij toen zacht."

Om leerlingen te stimuleren wordt de mooiste vraag beloond met een boekenbon. "Sommigen blijven na afloop nog even napraten met de schrijver. Het is een prachtige manier om hen te laten ervaren dat je met woorden iets kunt doen, dat schrijven een beroep is."

Het project loopt tot het einde van het schooljaar 2026. "We hebben een bepaald budget gekregen om dit te realiseren," zegt Buis. "Als dat op is, is het klaar."

Maar de podcast blijft online – als blijvend document van inspiratie.

Ook voor oudere luisteraars

En voor wie denkt dat RomanReuzen alleen iets is voor jongeren: ook oudere luisteraars komen aan hun

trekken met interessante wetenswaardigheden over de auteurs. Zo vertelt Gerbrand Bakker bijvoorbeeld dat hij ooit een boze brief schreef over de kalfsniertjes die Maarten en Nicolien uit Het Bureau aten tijdens hun wandelingen in Frankrijk. “Wel slakjes en muisjes redden, maar ’s avonds kalfsniertjes eten! Wat een hypocrisie!” Bakker ontving daarop een brief van Lousje Voskuil – de weduwe van J.J. Voskuil – die hem volkomen gelijk gaf.

Foto's: Fjodor Buis

Marloes de Moor